

Rust en verbinding

Ik ben 10 jaar in de toekomst gereisd. Ik ben in Nederland. Ik ben in een dorp dat lijkt op Driebergen of Zeist. Eigenlijk zijn alle steden meer als de dorpen van vroeger geworden. De mensen zijn vertrokken uit de drukke stad en hebben zich meer verspreid over Nederland. Het werd te druk, te vol om zo dicht op elkaar te leven en mensen willen meer ruimte, meer contact met de natuur. Tijdens de Coronacrisis hebben we gemerkt dat het ook wel fijn was, om af en toe wat vaker stil te staan bij waar we nu mee bezig zijn. Het is fijn om meer in rust te leven en niet constant mee te rennen in de ratrace. We willen weer onze eigen gewassen verbouwen, voor zover dat kan. We importeren minder, #supportyourlocals is uitgebreid naar liever producten uit je eigen omgeving te willen eten en verbouwen. Ik woon samen in een woongroep met andere mensen. We zijn er voor elkaar, bieden een veilige ruimte om te zijn wie we willen zijn. Veel van ons maken kunst. Schrijven, filosoferen, dragen poezie voor. We vragen ons af of we ons verder willen laten zien, aan de buitenwereld. Want tot nu toe zijn we er vooral voor elkaar in onze community. Dat maakt ook dat ik weinig reis, eigenlijk ben ik veel met mijn eigen groepje mensen. Veel mensen leven zo, omdat iedereen merkte hoe fijn het was tijdens de coronacrisis dat we veel met onze familie waren of met onze huisgenoten. We leerden elkaar beter kennen en leerden samenleven. Over tegenslagen praat ik, we zoeken samen een oplossing en een weg. De huidige situatie is vooral ontstaan door reacties van de mensen op de coronacrisis. Mensen kregen behoefte aan rust, ruimte, natuur. Doordat veel mensen failliet gingen merkten we dat geld verdienen en het kapitalistische systeem niet de sleutel is. Tweede & eerste kamer: sta stil bij wat de nutsmaatschappij met ons doet. Wat kapitalisme met ons doet. Is dat waar het leven om draait? Of gaat het om andere dingen: verbinding, liefdevol leven? Hoe kunnen we die ruimte maken voor iedereen, zodat mensen minder psychische problemen krijgen? Hoe gaan we mensen weer herwaarderen aan de hand van wat ze zijn en wie ze zijn ipv wat ze doen voor geld? En hoeveel geld ze verdienen?